

никъ на Гвидо Адлеръ и Хер. Греднеръ въ Виена, асистентъ въ Музикално-историческия институтъ, и после — приватдоцентъ, отъ 1928 — редовенъ професоръ въ Виенския университетъ, писалъ ценна студия „Къмъ историята на развитието на Виенския класически стиль“ (1915).

Фишеръ, Георгъ — Fischer, Georg — лѣкарь и музикаленъ писателъ, род. 6 февр. 1836 въ Хановеръ, умр. 2 апр. 1921 с. т., писалъ малки, но съ значение, нѣща, като: „Опери и концерти въ дворцовия театъръ въ Хановеръ до 1866“ (1889), „Единъ 200 год. възпоменателенъ день за Берлинската опера“ (1900), „Ханс фонъ Бюловъ въ Хановеръ“, „14 оперни тактове въ Йоханесъ Брамсъ“, „Спомени за Маршнеръ“ (1918) и др.

Фишеръ, Едвинъ — Fischer, Edwin — отличенъ пианистъ и даровитъ диригентъ и компонистъ, род. 6 окт. 1886 въ Базелъ, ученикъ на Хансъ Хуберъ въ Базелската консерватория, и на Мартинъ Краузе въ Щерновата консерватория, дето самъ

Едвинъ Фишеръ

е билъ преподавателъ (1905—14), диригентъ въ Любекъ, а отъ 1928 на Bachverein въ Мюнхенъ. Ф. е единъ отъ голѣмитѣ пианисти на съвременността, чито върховни постигания сж въ изпълнението на

Баха и класицитѣ; като компонистъ се представлява отъ единъ малкъ брой клавирни творби и пѣсни—съ и безъ оркестръ.

Фишеръ, Емилъ — Fischer, Emil — чешки компонистъ, род. 1872 въ Втелнъ при Бърно, ученикъ на Дворжакъ въ Пражката консерватория, писалъ: „Индийска легенда“ (симфонична поема по Tagore), една симфония, единъ клавиригентъ, „Горски истории“ и пѣсни.

Фишеръ, Ерихъ — Fischer, Erich — компонистъ, род. 8 апр. 1887 г. въ Кройцлингенъ, училъ при Шумпфъ, Кречмаръ и Фридлендеръ въ Берлинския университетъ, сега живѣе въ Мюнхенъ, компонистъ на операта „Светата шапчица“, — писалъ статии върху извъневропейската примитивна музика. Ф. е ревнителъ за възкресяването на старитѣ нѣмски мелодии, презъ неговитѣ „Kleine Hauskomödien mit Musik“ — „Малки домашни комедии съ музика“, малки прости пиески — съ мелодии отъ стари майстори, съ нови текстове.

Фишеръ, Йоханъ Каспаръ Фердинандъ — Fischer, Johann Kaspar Ferdinand — виденъ нѣмски клавириртуозъ на XVIII вѣкъ и компонистъ, род. 1650, умр. 26 мартъ 1746 въ Растатъ, маркграфски капелмайсторъ въ Шлакенвертъ (Чехия), после въ Баденъ-Баденъ. Съ клавирината и органа своя музика, Ф. има едно голѣмо значение — особено въ клавирината сюита, въ която той вмѣква и французски елементи (въ нѣмскитѣ), и сътворява, по този начинъ, нѣщо съвсемъ интересно отъ този родъ. Творби: 8 партити и една варирана ария (подъ името „Musicalische Blumenstrauss“), 8 сюити (Musicalische Par-nas), Ariadna musica — едно много ценно творение за органъ, „Прелюдия и fuga“ въ 8-тъ църковни тона, 20 прелюдии, фуги, 5 ричеркари (Neo organoedum), арии и балети за 5 гласа — съ тромпетъ ad lib., а сжщо—антифони, литании, псалми.

Фишхофъ, Йозефъ — Fischhof, Joseph — компонистъ, род. 4 апр. 1804 въ Бучовецъ — Моравия, умр. 28 юни 1857 въ Виена, училъ тамъ при Зейфридъ, преподавателъ въ консерваторията на „Дружеството на приятелитѣ на музиката“. Компониралъ: клавирни творби, а сжщо такива